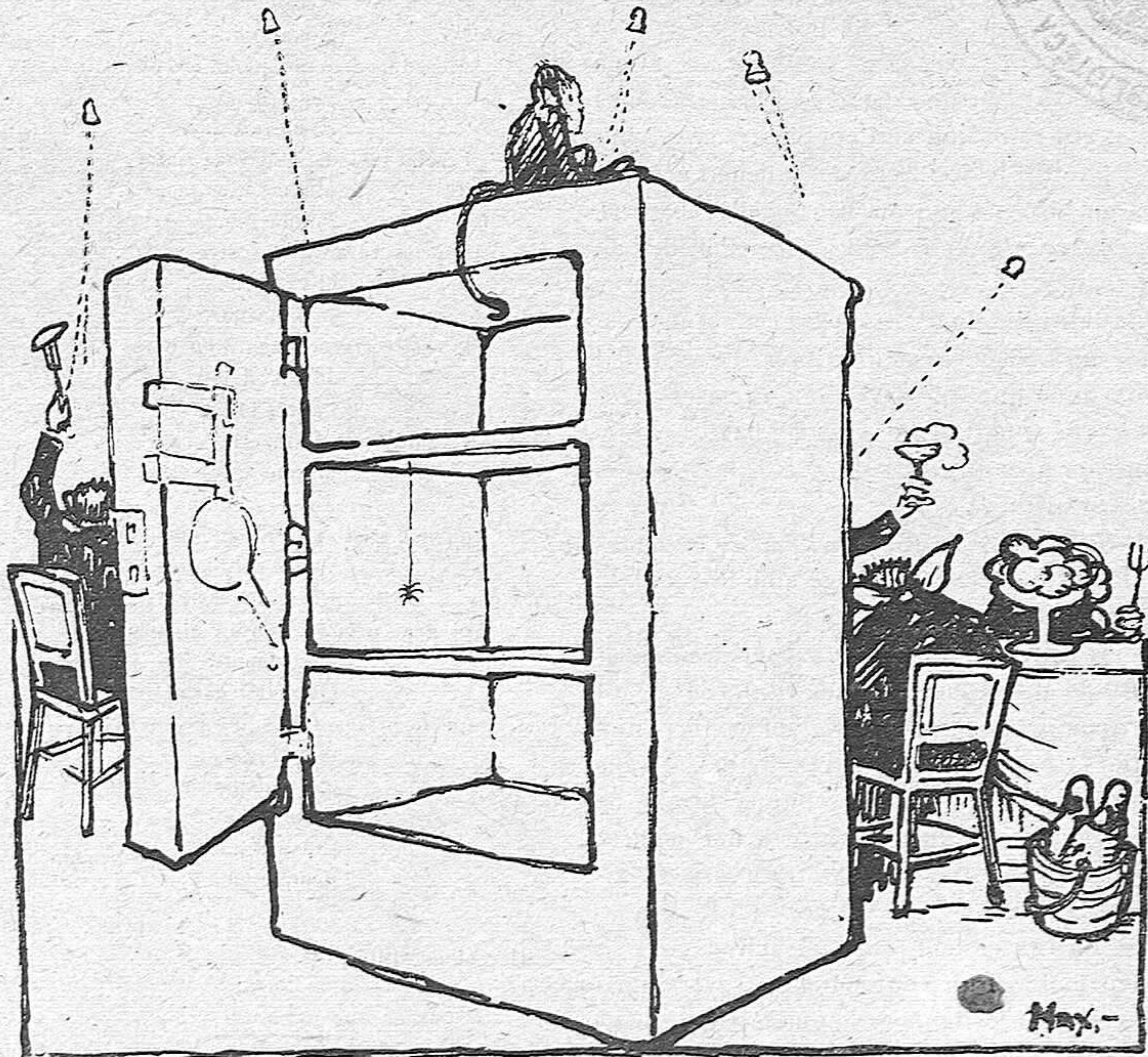

AIGUJA FORTS

Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 céntims

NOSTRES CONCELLERS

Visca la Simfónica!

DE LES PETITES MARAVELLES GIRONINES - - -

L'ÀLIGA DEL CORPUS

La solemnitat del Corpus vé sublimada per una poesia excel·sa. Viu en aquesta diada la tradició en tota sa puresa; embauma els sentits la flaire de la ginesta; sona pels aires la riulla de la joventut; ens volta l'encís de les dónes lluint magnífiques vestidures, alegres, flonjes vestidures, que evoquen records inoblidables, esclats de música i de festa, visions del mar immens, perfum d'herbes de muntanya.

Branden les campanes i una gran joia s'escampa per la ciutat que vibra; els balcons endomaçats s'omplenen de somriures de dóna; els carrers vessen i en la Rambla hi panteja més que enlloc el brugit alegre de la multitud.

Pel fons del carrer vé la processó; s'avalota la gentada per a rrenglanar se; contenta, xiscla la modisteta al sentir-se empesa barroerament i son devot riu amb una rialleta picaresca..... s'indigna el pacífic badoc mancat d'aliciet eròtic... la vella majordona que calça folgades botines, butzina entre dents i tremola per l'ull de poll maligne...

Crida la mainada al veure 'ls gegants que inspiren un cert respecte pel seu posat ferreny.... i s'esvalota més encara al veure la grotesca figura dels *nanus* que dancen al sò del fluviol....

Comença a caure un ruixat de ginesta amb magestat sublim....

Després vé l'àliga daurada com les espigues del sol de primavera; vé l'àliga amb la grandesa del simbolisme que ostenta.

Avença amb calma, com una matrona augusta.... voltada per aquells homes vestits de groc i amb forques a les mans, que's senten investits també per una gravetat estranya, efecte sens dupte de la proximitat amb sobirana regina de les aus.... gravetat que conserven fins malgrat el sarcasme d'aquell mostatxo trist com un xi-prés de cementiri...

Sobre l'àliga cauen totes les mirades de la gent encuriosida i tots comenten la seva aparició. La vella majordona es la que fa més escandalls malgrat l'inquietut dels seus peus laços.... L'única que no s'adona de l'àliga enigmática es la dolça modisteta....

Els nins sobretot baden uns ulls com unes ta-

ronjes i recordeu el drac espanventós del conte; instintivament s'agafen a la mà protectora del seu pare.... però al observar que un colomet mansíssim, de plomatge blanc i cap bellugadiç, resta presoner del bec enorme, sent una secreta i fonda pena....; el bòn nin quasi ploraria....

Prò avui l'àliga daurada no es crude!, perquè precursora de la Custodia Santa, sab que allí hi ha un Deu, que siguent més fort que'l lleó de Judà, va tenir la mansuetut del aucellet, que accepta resignat el sacrifici de la vida.

JHOT-FLICK.

RIALLERA

Rítme sonor
fresques riallades qu'en vostra boca,
posá l'amor.
Nena gentil;
Mercé us demano que'm feu de vostra
joia grácil.
El bell cantar,
l'esclat melòdic de vostra rialla
pláume escoltar.
Féume gaudir
la primavera qu'en vostre rostre,
hi va florir....
Ja la tardor,
lo vostre riurer tornarà en notes
de trist dolor.
I après l'hivern
vessarà sobre la fás riallera
un glás etern....
Mes perdonau
qu'amb trist anguri, ompleni d'ombra
vostre cel blau.
Rosa inconscient;
el grat aroma, llensau al aire
alegrament.
Que'l bell carmí
qu'encén les fulles de juvenesa
te de fogir...
¡Oh primavera!
¡Rítme sonor!
¡Fás riallera!
¡Omple mon cor!

MANEL CLOSA.

Barcelona, 1915.

DE LA SIMFÓNICA **T**AMBÉ hi va-rem a n a r nosaltres a sentir la Simfónica. I no n'hem de fer la crítica aquí, perquè ja hi ha qui s'en cuida, i si qui deu fer'ho no ho fa, nosaltres (es dir, jo) no hi tenim cap culpa.

Lo més interessant de tot, per els espectadors que (co.n jo no entenem en música, era la sortida, amb aquell bé de Deu de dones i amb aquella fressa d'autos i amb aquell veure en aquelles hores de nit a gent que a les vuit del vespre ja acostumen a esser a caseta, i amb aquell sonar de la bocina de la tartana d'en Foxá (que sembla un *quiero y no puedo*) i amb aquella varietat de comentaris, que n'hi havien per a tots gustos:

—Renoí quina gent! sembla una orga!

—No't sembla qu'ho fan millor qu'en Vila?

—*Estupendo, brutal; ¡que bárbaros los tios esos!*

—Els quartos qu'han de costar tants instruments!

—Escolta tu: que ja es fora en Wender? Vetua el mon que se m'en ha endut el sobretodo!!!!

—*A mi, lo que más me entusiasma son los violines, con aquellas notas tan suaves y aquellos sostenidos tan sùtiles, y el subir y bajar de los arcòs todos a la vez, tan matematicamente.*

—*Chico, si hubiesen tocado el wals de las Olas!*

—Ja t'en vas a dormir, Pepet?

—Si noi, bona nit.

—*Adios, muy buenas.*

MÚSICA

AVUI si, que amb motiu del concert donat per la Simfónica de Madrid al Teatre Principal, hauriem de fugir de mare i buscar tots els grans qualificatius per a poguer donar una idea exacta i justa de l'obra assombrosa i exelsa portada a cap per aquella entitat musical.

Si tinguéssim de fer una crítica severa del treball de la Simfónica, hauriem d'omplir planes i més planes i per totes elles, hi faria passada un alé de triomf, un sentiment tant gran de bellesa, com mai s'hagi imaginat.

L'obra es tan gran, tan protentosa i tan colossal (aquí si que el podriem escriure amb k) que al oirla un no sab pas en quin mon viu i queda saturat d'un goig immens, voldria fos etern aquell benestar en que l'ànima sembla voli en ple domini de la bellesa.

I si tot aixó diem de la Simfónica, no donarém una forta encaixada als artistes? I del mestre Arbós? Aquella manera ferma, entusiasta, sobria, de portar l'orquestra li valgue unes ovacions tan sorolloses que segurament ha de recordarse del públic gironí.

Siguin dons aquestes ratlles, més que crítica, una admiració per l'obra de la Simfónica i una entusiasta felicitació per el seu mestre el gran mestre Arbós.

DEL TERROÇ **C**OMENTARIS d'un pagès, sortint de l'Ofici, el dia de la festa major:

Jo, quan he vist que sortien tres capelláns a dir la missa, he pensat; «avui si qu'en farém avia»; però, noi, se veu que l'un per l'altre s'han torbat, i encare hi hem estat més que si hagués sigut el senyor rector tot sol: ell, tot xano, xano, no's torba i desseguida enllestim.

FA SOL.

LA Pepita, aquesta Pepita no va endolada i viu a un carrer de anant a la Mercé, te el novio qu'estudia, per militar.

Aquesta Pepita, no manca mai al cine, adora al cine, sols pensa amb el cine i creu tot lo que fan al cine.

Pero aquest dia al cine feien una pel·licola on el novio estudiant de militar deixava a la primera novia i ara la Pepita, que no va endolada i viu a un carrer d'anant a la Mercé i te dues amigues que van juntes sempre, ja no li agrada tant el cine perque una pel·licola ha fet que tingués dupte de si el seu aimad que estudia, pot un dia oblidarla.

Pero la Pepita no sab que es bonica, deliciosa i que flors com ella no's deixen mustiuar...

EN la quietut de la nit, quan nostre vida reposa de la febrilitat del dia, venen a nosaltres unes notes de música, uns compassos de *Aida*.

Volém saber per quines mans son executades aquelles notes i ens trobém en ple carrer de l'Argenteria, on, de un balcó amb la parsiana tirada, en sortia discretament interpretat aquell cant...

I sapiguent el niu, no costa llei de trobar l'aucell i l'aucell aquest, es una *Carmen* com totes les *Carmens* exuberant qui passeja els seus dits per sobre el teclat del piano, treient armoniosament unes notes clares.....

Sempre ho havem dit que al carrer de l'Argenteria es cau de flors delicioses.

VINGUÉ de Figueres, la *Matilde*. La seva hermosura encís, cantivaren ben promptament a dos jovenets estudiant l'un i propietari l'altre, els qui, enamorats folla-

ment d'aquell *salero*, es convertiren en la sombra dels Magiars.

Dels dos, triomfà l'estudiant aquell, alt, prim i ros com un fil d'or que sembla un *englishman*, encara que porti el nom francès, de la bella França.

Per cert que ella, volguent ferli un obsequi dissimulat, va deixar caurer amb cuidado, una rosa que duia demunt el pit i que amatent aquell jove estudiant, alt, prim i ros com un fil d'or, que sembla un *englishman*, recollí, besà i guardà cuidadosament.....

Mes la *Matilde* es fora i tot son *missives* anyorant la.....

EN Pere Riera, amb el seu *muguetisme* ha format escola i un dels seus deixebles, deixant apart en Jaumet Laporta, es en Pitus Pallés.

An en *Pitus* ja el teniem classificat com a un *dandy* però d'aixó a considerarlo com a *muguet* hi havia un bon troç.

Ell d'amable ja ho es ja, però li mancava refinar] un bon xic la seva amabilitat amb el sexe débil. Es clar que de condicions en te i forces però l'essencia del *muguet* es la distinció en el galantejar les dametes i d'aixó entenia d'apendre encara.

Mes hem sabut una anécdota, que volem estampar. Una gentil nena li servia una copeta d'anís del Mono en un bar i ell que fent escola de *muguetisme* va deixar anar «Conxii: un vereno servit per vosté, per fort que sigui, es converteix en balsam de dolçor »

Si no fos perquè en *Pitus* bevia una copeta d'anís del Mono, que no fa molt aristocratic ja començariem a estendre el títol de *muguet*; pero ja se sab que un *muguet* ha d'esser aristocratic i l'anís per més del Mono que sigui, que us diré!

LA bocina de la moto, era el diumenge passat, escandalitzava a tots els veïns del carrer de l'Albareda.

Qui era aquell *sportman* alt i prim que venia brut de polç?

D'on venia? Un amic seu al passar davant d'ell va reconèixer-lo i no era altre que en Vives de S. Feliu.

Ell venia a Girona per veure a la seva aimada Dolorettes i la seva aimada Dolorettes viu al carrer de l'Albareda.

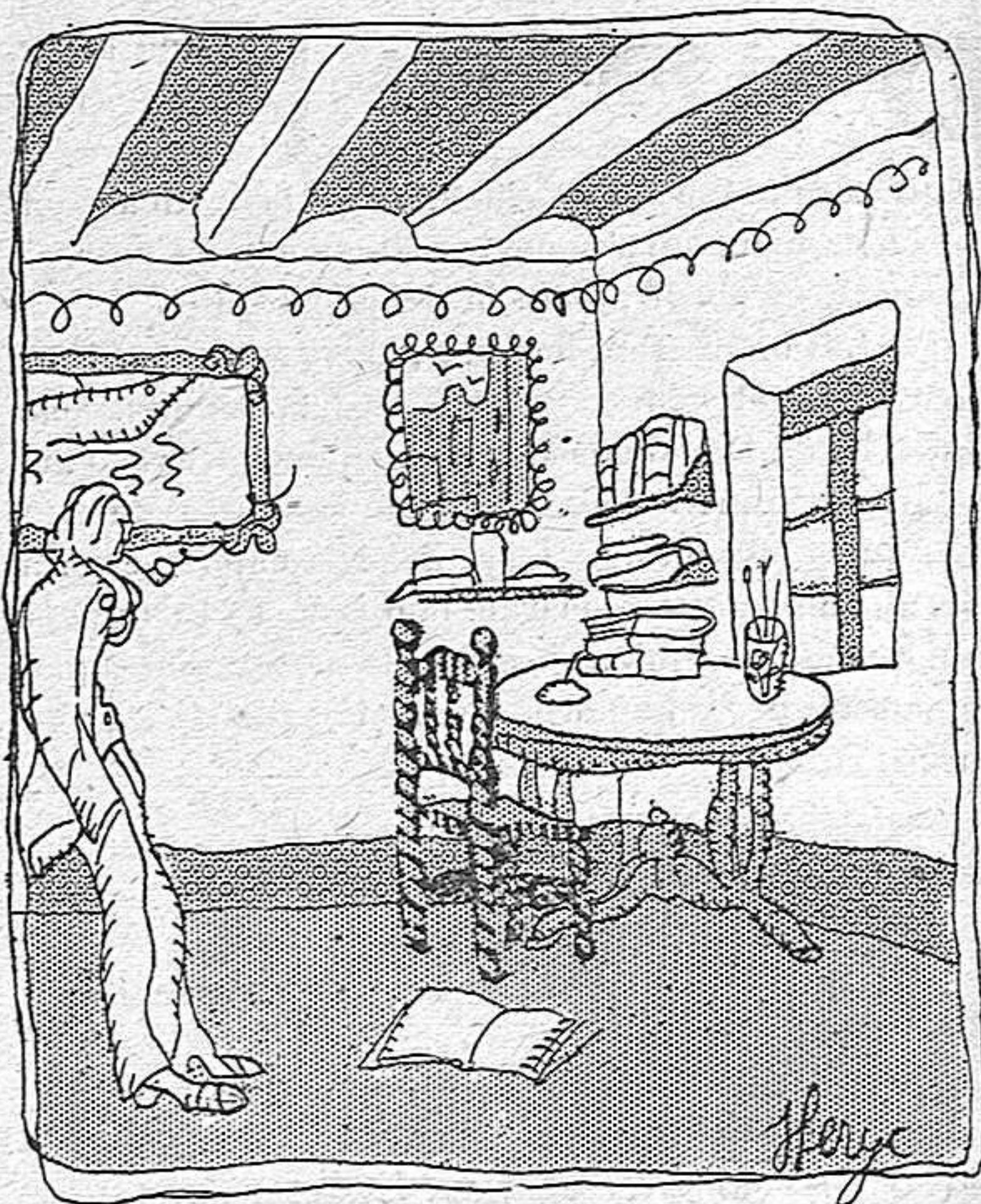
Més encara que en Vives s'esforcés en cridar i més cridar amb la bocina, la Dolorettes no sortia; ni podia sortir; feia un quart escàs que havia marxat a trobar les seves compayes.

I el nostre *sportman* va tenir d'entornar-sen sense veure en aquell primer pis del carrer de l'Albareda, la faç gentil del seu amor.....

Un altre dia serà!

I ara que hi som, parlem-ne del carrer de l'Albareda. I ella, es una Pilar que viu dins un finestral deliciós, orlat amb tres caparrons d'àngel....

UN DESESPERAT.

Vet-aquí que no se que fer: si una exposició o anar men a la guerra!

I la Pilar, que vingué de castellanés terres, a alegrar la vida de nostres rambles, te una cara romántica i hermosa; ulls fondos i radiants, dels que atrauen i un dolç somriure de Joconde....

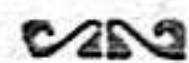
I nosaltres passem sovint per el carrer de l'Albareda per veure aquell finestral tan espléndid, orlant la testa i els ulls i la boca i la gracia infinita d'aquella Pilar que ha vingut de llunyanes terres.

I pensant amb tanta delicia i tanta abundó de bellesa, fem volta i tornem a passar una, dues, tres vegades per sota d'aquell finestral, del carrer de l'Albareda, que tanca aquella Pilar ufanosa.....

LA *Carolinita* esta contenta, molt contenta Nosaltres com que hem vist a un *bizarro* i amb mitja paraula en tenim prou, sabem el perquè la Caralonia está contenta.

I consti qu'ens en alegrém

EN *Max* esta torrat. Bes qui ho diria; pero es la veritat. Una María, una blonda María l'ha tocat de la part esquerra i com s'ensopega que allí mateix hi te el cor, home a l'aigual!

Que hi farém.

ABANS passava amb la cara riallera, fresca i alegre. Ara pasa seria, tristoia per els nostres carrers. Que

té la María, la bruna María que haigi sofert aquest canvi?

Molt senzill: una lletra crudel del *novio* dient-li que dispensés pero que encara era massa jove.

I que dolent en Lluïset!

HEM volgut saber si la moda d'avui, les faldilles amples, eren del grat de nostres dametes i ningú més a proposit per aixó que les modistes.

Al efecte ho hem preguntat a Donya Victoria, i a la Pericot, a la Matilde, a la Carmen Pujol, a la Rita Culi, a la Malaret, a la Carmeta Soler.... i totes han vingut a dirnos lo mateix.

Les nostres dametes no els agrada aquestes faldilles amples ni els colls alts; elles voldrien faldilles estretes i colls *Marla Stuart*.

Peró, ens diuen, es la moda i la moda sab..... s'ha de respectar.

AIGUA-FORTS

DIARI

Dia 21: A l'Institut fan gran repartiment de carabaces. Es veu que ve l'istiu i s'ha de nedar. Els catedràtics que s'han distingit més son els de Historia Natural i Agricultura. Es natural ningú vol ésser rústic. Arriben els peregrins que van anar a Zaragoza. Segona sortida de la Raquel al Princi.

Dia 22: Res de particular. La tercera sortida de la Raquel amb escàs públic.

Dia 23: Pasqua granada, en *Ola* et saluda fervorosament. *Vernissage* de l'exposició Martorell a «Athenea». Totes les elegants hi eren. Arriba la Simfónica de Madrid. Banquet en honor de la Simfónica. Concert per la brillant *Banda de Asu* en honor a la Simfónica. Sardanes en honor a la Simfónica, *vermouth* en honor a la Simfónica i concert per la Simfónica. Es veu que avui ha resultat un dia Simfonic!! La sortida, *soberbio, deslumbrante, piramidal*, que diria *D. Blas*

Dia 24: Tot bull de nenes forasteres. En *Ola* que també te gust ha triat a la Lolita Gumá de Figueres. Està *piramidón* (aixó es meu, no pas de *Don Blas*.) Entre lo que en diriem lo millor hi trobem a la Batet de S. Feliu; les germanes Cusi, tant hermoses com sempre, de Figueres; la gentil Gumá de id; la Palau de Palafrugell (apa, Plaja!) I prou Simfónica. Arriben d'Olot uns excursionistes, naturalment olotins; xoqueu-la! Al Gran-via hi canta una artista de la companyia Caramba: caramba, caramba!

Dia 25: Cansats de festes i concerts en *Ola* no's troba en condicions de fer informació.

Dia 26: Bon dia! La María del restaurant arriba de Granollers. En Tuyet ens explica que

va votar contra tot lo de la Mancomunitat i està furiós perquè no en varén fer cas.

Dia 27: Per qüestions amoroses un jove fa present d'una senyora bofetada a una dameta. La *guardia municipal* en pren nota per a passarla el jutjat; nosaltres creiem que aquest *jovenet* no deu llegir AIGUA-FORTS que sempre està melindrós per el *sexo débil*.

Dia 28: Arriba el diputat; arriba el nostre *Poncio*. Arriba.... *arriba home arriba!* Sessió al ajuntament; tant malament com sempre.

Dia 29: Mal mercat; dia núvol. La Carmen Jordi i la Lolita Gumá busquen flors al jardí. En *Max*, en *Garrau* i en *Ola* compren berret de palla. Arriba de Barcelona la *Julietta*. Ja era hora: tant com l'anyoravem!

Dia 30. Hem estat de casori. En Tonet Bosa-coma s'ha *trencat* el coll i com que era el redactor-faixiste (posava faixes i clavava *sellos*) l'hem obsequiat. Hi ha hagut *tec* al Comerç molt ben servit: i quina taula! i quins camarers! i quines viandes! Després al Congost amb tot aquell aixam de nenes encantadores i allí ball, passeigs etcétera, etc. De lo que va passar a Girona no en sabem res. Perdoneu! A la nit, al Centre Moral fan *Pati Blau* i *Gent d'Ara* molt ben interpretat.

Dia 31: A l'iglesia de Sant Feliu hi ha besa-mans. Concorregudíssim i esplendidament adornat. *Bravo* Rafalet!

Dia 1: En *Ola* com cada mes ha cobrat. En Xavier, el nostre *dandy* arriba de Barcelona. L'onyar ve gros. Pluja a samals.

Dia 2: Aquest dos *portentos* qu'es diuen *Teresa* i *Carolinita* joguen al jardí; les flors les hi tenen enveja: nosaltres també. Sortida del gegants de cala ciutat. (Ep; no ens referim pas als nostres concellers! *Hay que distinguir*.)

Dia 3: Corpus Christi El temps ens priva de veure un devassall de *toilettes* i *xambergos*; més nosaltres com que amb les cares hermoses de nostra joventut en tenim prou, varem disfrutar. I quin disfruta, Deu l'ajuda!!! En Medrano gran, s'ha fet treurer el bigoti. Surt la processó i a mig cami ha de *fer mutis*. I un servidor de vostés, es retira.

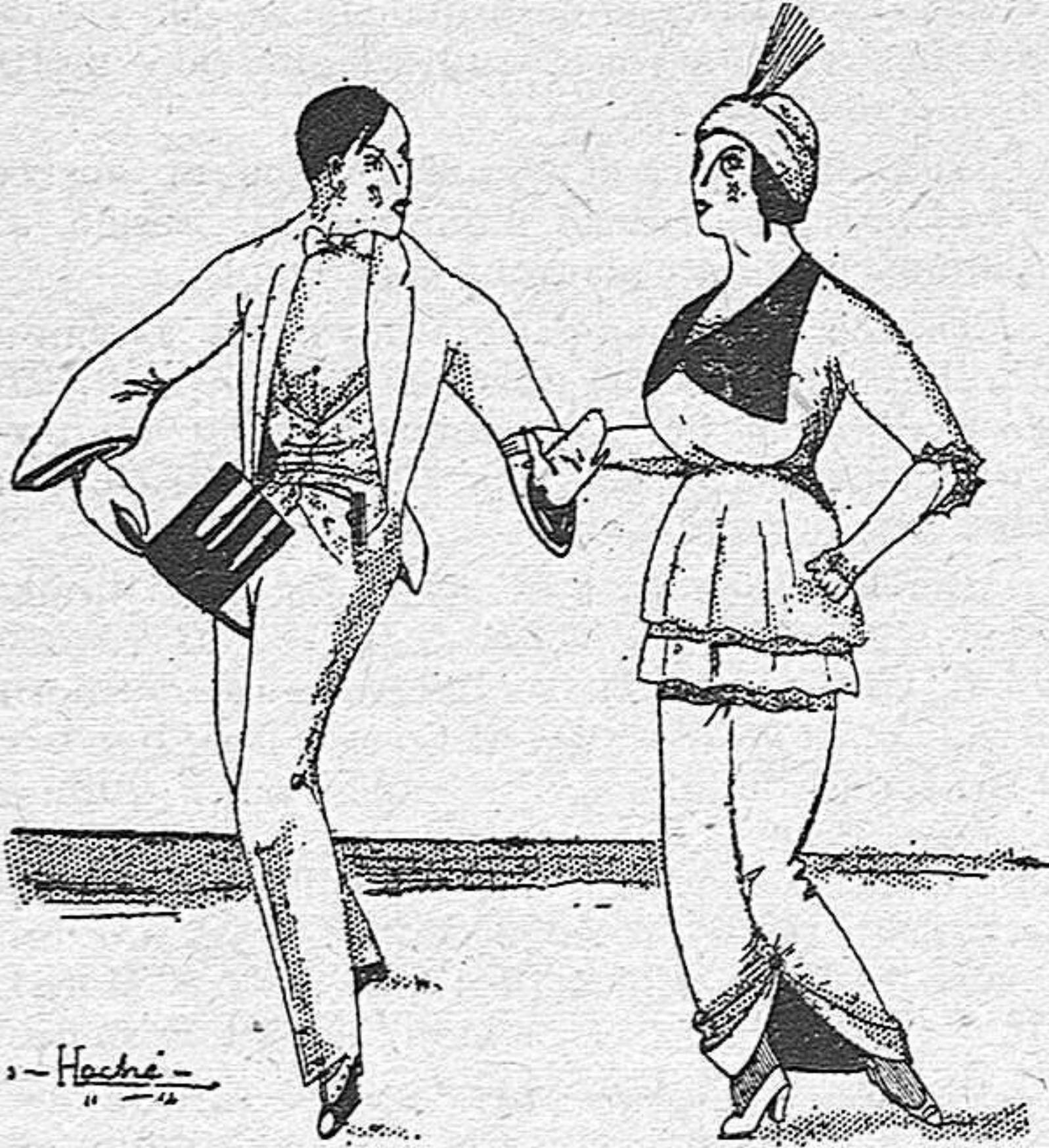
OLA.

RETOLS CÉ- **A** Mataró, hi ha una **RLEBRES - -** sucursal de les màquines de cosir «Singer» i desde l'estació a la casa, un anunci que consisteix en una ma que va senyalant a cada cantonada, els carrers que s'han de seguir per a arribar-hi. I sota una de les mans diu: «*El que no sepa leer, que siga la dirección de la mano.*»

* * *

A Tarrasa al carrer de San Miquel, a la por-

ta de la botiga d'un ataconador, hi ha un lleterro pintat amb mangra sobre fondo blanc, que diu: «*Se buscan didas i se alquilan carretones.*»

—M'han dit que l'Homs es casa?

—Si; ja fa temps.

EL PAS DELS DARDANELS No recordo si va passar a Mataró o la Bisbal, pero en fi el cas no canvia ja que a totes dues ciutats n'hi han passades de grosses i bones.

Dons com deiem, en la ciutat de referencia hi havia un *Casino o Peña* on s'hi jogava el *tresillo* i demés jocs recreatius.

En una taula d'aquelles, es parlava i discutia de moltes coses quan un dels joves allí reunits, dels que figuren mes i te mes seny i que prompte deixarà l'estat de solteria sigué interrogat d'aquesta manera.

—Que ya tiene V. confeccionado el itinerario del viaje de novio?

—Si señor; mire V. De aquí a Barcelona, de allí a Madrid, luego a Irún, París, donde pasaremos quince días i atravesando los Dardanelos, nos llegaremos hasta Londres...

Si els aliats tinguessin un estrategic com aquest, ja foren al Pol Nort.

I consti que era un jovent dels que figuren!

BACHILLER CARRASCO.

AIGUA-FORTS

TOTHOM se pregunta: Perque no es toquen sardanes a la Rambla? Que no hem començat l'istiu encara?

Tenen la paraula, els cafeters?..

SI fessim crítica de l'exposició del nostre company de redacció l'Allert Martorell, podries creure que es un elogi interessat vers l'amic estimat. Per xo no ho farem fent constar solzament que la premsa tota n'ha parlat amb elogi i que nombrós públic ha visitat l'exposició.

Rebi el nostre company Martorell, la nostra sincera felicitació per l'èxit assolit.

AMB els acords que nostre mai prou alabat municipi va pendre per la Simfónica, va fer veurer que tenia interés en qüestions d'art.

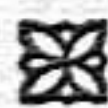
Pero uns quants *murgues* que saben pla bé lo que amb art enten l'Ajuntament, volien demanar que s'acordés donar els noms següents als carrers de Girona:

A la Plaça del Vi, *Calle o plaza de la Simfónica*, al carrer del Progrés, *calle Adria Rodi* i als Ciutadans, *calle Raquel Meller*. Veritat que els concellers hagueren estat en caràcter?

CONEIXIEN vostés al Sr. Carballido, l'anterior Governador de Girona? No s'en recorden? Dons avui va a la processó Mirin be i veuran que va a davant; es el capitá dels nanus. De veritat!

ESTÁ ja acabat, el contracte d'arrendament del Teatre Principal. Si fessim el resum artistic de aquesta temporada hauriem de dir obertament que ha sigut desastrosa. Va començar amb ópera dolenta, i preus cars; va continuar amb comedia dolenta i artistes dolents, i ha acabat amb comedia dolenta amb artistes dolents. Algú dirá que s'han donat tres concerts que evaloren la temporada, i nosaltres eis contestarém que aquets tres concerts de la mateixa mane a s'hagueren fet amb aquesta empresa com amb una altre: al revés, que si l'Ajuntament amb un criteri sà que no va posseir al donarlo a l'actual arrendatari, s'ho hagues quedat ell, la caixa comunal tindria tres mil pesetes més que ara.

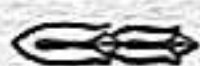
Pero ara no's tracta de retreurer lo que ja ha passat, ará es tracte de mirar, més que mirar, exigir als concelles que el Teatre Principal sigui un ver Teatre Principal, que acrediti el seu nom fent que totes les companyies que vinguin tinguin un comprovat mérit artistic.

I l'Ajuntament ha fer-ho desseguida, pensant que tenim les fires a tocar i que després no ens vingui que no hi ha temps i que s'ha fet com s'ha pogut.

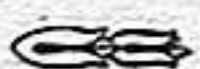
Aquesta manera de pensar que tenim nosaltres la tenen tots els aficionats en qüestions teatrals i tots els gironins que es preocupen un bon xic de les coses del nostre únic Teatre.

I consti que s'ha d'exigir dels nostres concellers i que si no ho fan, sortirà el riu de mare i hi haurà mullader!

S'ha comentat molt aquests dies l'interés del senyor Bassols en donar una subvenció a la empresa del concert de la Simfònica.

Nosaltres *cuasi, cuasi* protestém hipoteticament s'enten, d'aquestes afirmacions.

L'aplaudida canzonetista, Raquel Meller, va cometre una injustícia amb el públic gironí, al suposar que havia d'omplir tres vegades el Teatre Principal.

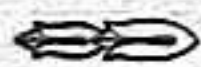
I com que ella aixís ho creia, i aixís no va resultar, abans de pendre comiat de Girona, es va permetre comentar l'actitut del nostre públic d'una manera un bon poc forta.

Aquí lo únic que ha succeït es un malentés: la Raquel es creia qu'ens anava a civilitzar.

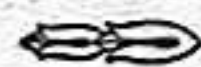
I ja va veure els resultats.

UN dia, els diaris cridaven contra un cine d'aquí Girona, per una atracció que deixava molt que desitjar desde el punt de vista artístic i moral: al vespre quan nosaltres hi varem anar, la mestressa ens deia tota amoinada: entrin, entrin i veurán si n'hi ha per tant, i fins la premsa n'ha parlat malament de aquesta *extracció!* Jo no ho he pas llegit, però m'han dit qu'aquell diari qu'ens diuen «La Prensa» cridava tant! Entrin, entrin.

Qui es que te jurisdicció en el escenari del nostre Teatre Principal? Li demanem no deixi sortir aquelles decoracions noves que son un atentat al bon gust i fins direm a l'higiene de la vista!

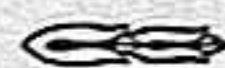
Es veu ben be que per a comentar els actes dels regidors, del arcalde i de l'Ajuntament en corporació, hauriem de menester doble lloc del que disposem i cansariem als llegidors.

Ara s'els ha acudit netejar els llums del saló de descans i mai dirieu amb que ho han fet?

Agarrint-se be i no caiguin!

Els han netejat amb una capa de purpurina!

Hol quins caps més grossos s'han de menester per tenir aquestes pensades!

EL nostre celeberrim Ajuntament sempre ha de ficar els peus a la galleda. Amb la vinguda de la Simfònica, no'n va tenir prou d'acordar barbaritats i més barbaritats, qu'encare va haver de semblar l'ajuntament de Mataró, amb un acord que va pendre, que molts no'l saben i aixó que val la pena.

En aquella memorable sessió de *favoritismos compadrazgos y nepotismos* (que diria l'*Heraldo*) va acordar regalar rams de flors a les senyorettes arpistes i a la senyora del director mestre Arbós: i no's varen ficar vostés, que aquesta senyora no's va veurer en lloc? No! es que no té pas res d'estrany, perquè el mestre Arbós es solter. I després d'aques acord, els regidors se varen quedar tant satisfets i tant descansats!

D'aixó si que s'en diu ficar els peuetes a la galleda fins a genoll!

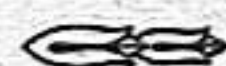
TOT se perfecciona en aquest mon! fins la manera de demanar caritat.

Fa pocs dies, tot anant a l'estació, se m'acosta un bailet:

—Una gracia de caritat, senyoret!

— . . . . .

—Només cinc centimets per a comprar un llonguet! l'hi vindré a ensenyar i tot!

ELS nostre llegidors recordarán segurament qu'en el xanflá del carrer del Nort amb la Gran-vía (aont precisament ara hi viu una nena molt bufona) hi havia un taller d'esculptura. A fora hi havia un anunci pintat a la paret, que deia: «Taller de escultura de San José.»

Al cap de poc temps, en lloc del taller hi havia *nada menos* qu'el Centre Lerrouxista: Allavors els *fraternos* varen esborrar el lletrero que hi havia, sustintintlo pel de «*Fraternidad Republicana Radical*.»

Bueno dons, va resultar que les plujes s'en varen endur part de la capa de cals que tapava el primer lletrero i allavors se llegia ben clarament el següent sugestiu retol: «*Fraternidad Republicana Radical de S. José*.»

No es broma, no: es ben cert!

TOTHOM deu saber que l'Ajuntament va regalar una *batuta* al mestre Arbós. Pero qui dirieu que li va entregar: l'arcalde, els regidors, una comissió de gent d'upa?

Ca, no senyors, un agutzil!

I consti que no ho diem en desmerit del agutzil, sino que creiem que debien anar hi, al meys, tres regidors!

Redacció i Administració: Rambla, 29, ters, primera

IMPRESA DALMÁU CARLES & COMP.-GIRONA

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

**ELS MILLORS FANALS
D' ACETILÉ EL TRO-
VAREU A CAN****BOIX**

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda Creuhet Berrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Aparells de tots sistemes

Detectives des de 6 Pesetes

Material fotografic KODAK i AGFA

Narcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

**L'ANÍS MILLOR
ELS VERMOUTHS MES
GUSTOSOS SON
ELS MARCA****UNIVERSO**

Demaneu-lo a tot arreu!

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Perruqueria higiènica
PERE GRANÉS**

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Cucurull

SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

**FARMACIA I
PERFUMERIA****La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI